

УДК 37.013.34:378.014.3

UDC 37.013.34:378.014.3

DOI: [10.31475/ped.dys.2025.38.10](https://doi.org/10.31475/ped.dys.2025.38.10) ISSN 2309-9127 (print) ISSN 2313-8769 (Online)

ГАННА РІДКОДУБСЬКА,

доктор педагогічних наук, професор

*(Україна, Хмельницький, Хмельницький національний університет,
вул. Інститутська, 11)*

HANNA RIDKODUBSKA,

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor

*(Ukraine, Khmelnytskyi, Khmelnytskyi National University,
Instytutska St., 11)*

ORCID: [0000-0003-0561-6835](https://orcid.org/0000-0003-0561-6835)

Модель професійної підготовки майбутніх соціальних працівників

A Model for the Professional Training of Future Social Workers

У статті розглянуто проблематику підготовки майбутніх соціальних працівників у закладах вищої освіти на основі праксеологічного підходу, що передбачає цілеспрямовану інтеграцію теоретичних знань із практичними вміннями, професійним досвідом та активними формами навчання. Висвітлено сучасні виклики професійної підготовки соціальних працівників, зумовлені зростанням складності соціальних проблем, міждисциплінарним характером професійної діяльності та необхідністю формування ключових професійних компетентностей, зокрема комунікативної, соціально-інтерактивної та рефлексивної, як складових професійної готовності фахівця соціальної сфери. Запропоновано структурно-функціональну модель підготовки майбутніх соціальних працівників, що охоплює три взаємопов'язані блоки: стратегічний, концептуально-методологічний та критеріально-діагностичний. Стратегічний блок визначає соціальне замовлення на фахівця соціальної роботи, мету й завдання професійної підготовки, а також провідні принципи формування професійних компетентностей, орієнтованих на ефективну взаємодію з різними соціальними групами та клієнтами.

Концептуально-методологічний блок окреслює педагогічні умови, форми, методи та технології навчання, спрямовані на розвиток практичних умінь, професійної мобільності та соціальної активності здобувачів вищої освіти. Особливу увагу приділено поєднанню традиційних та інноваційних методів навчання, використанню практико-орієнтованих технологій, кейс-методу, тренінгових форм роботи, моделюванню професійних ситуацій та організації різних видів практик.

Критеріально-діагностичний блок включає компоненти, критерії та рівні оцінювання сформованості професійних компетентностей майбутніх соціальних працівників, що дає змогу визначити ефективність освітнього процесу та рівень готовності студентів до здійснення професійної діяльності в умовах реальних соціальних викликів.

У статті обґрунтовано доцільність поєднання когнітивного, діяльнісно-комунікативного, мотиваційно-стимулювального та рефлексивно-оцінного компонентів у процесі професійної підготовки, що забезпечує цілісність і системність формування компетентностей майбутніх соціальних працівників. Особливу увагу зосереджено на розвитку здатності до ефективної міжособистісної та міжпрофесійної взаємодії, застосуванні міждисциплінарних підходів та інноваційних освітніх технологій, які сприяють становленню професійної ідентичності та соціальної відповідальності фахівця.

Запропонована модель підготовки майбутніх соціальних працівників є адаптивною, забезпечує системність і послідовність професійного становлення здобувачів вищої освіти та відповідає сучасним вимогам соціальної сфери. Стаття може бути корисною для науково-педагогічних працівників, здобувачів вищої освіти та практиків соціальної роботи, зацікавлених у впровадженні практико-орієнтованих моделей професійної підготовки соціальних працівників.

Ключові слова: структурно-функціональна модель, праксеологічний підхід, професійна підготовка, майбутні соціальні працівники, фахова компетентність; освітній процес.

The article addresses the issues of training future social workers in higher education institutions on the basis of the praxeological approach, which involves the purposeful integration of theoretical knowledge with practical skills, professional experience, and active learning forms. It highlights contemporary challenges in the professional training of social workers caused by the increasing complexity of social problems, the interdisciplinary nature of professional activity, and the need to

develop key professional competencies, in particular communicative, socio-interactive, and reflective competencies, as components of professional readiness of a social work specialist.

A structural and functional model of training future social workers is proposed, encompassing three interrelated blocks: strategic, conceptual and methodological, and criteria and diagnostic. The strategic block defines the social demand for a social work specialist, the goals and objectives of professional training, as well as the guiding principles for the formation of professional competencies focused on effective interaction with various social groups and clients.

The conceptual and methodological block outlines pedagogical conditions, forms, methods, and learning technologies aimed at developing practical skills, professional mobility, and social activity of higher education students. Particular attention is paid to the combination of traditional and innovative teaching methods, the use of practice-oriented technologies, the case method, training-based forms of work, modeling of professional situations, and the organization of various types of practical training.

The criteria and diagnostic block includes components, criteria, and levels for assessing the formation of professional competencies of future social workers, which makes it possible to determine the effectiveness of the educational process and the level of students' readiness to carry out professional activities in the context of real social challenges.

The article substantiates the expediency of integrating cognitive, activity-communicative, motivational-stimulating, and reflective-evaluative components in the process of professional training, which ensures the integrity and systemic nature of competency formation in future social workers. Special emphasis is placed on developing the ability for effective interpersonal and interprofessional interaction, applying interdisciplinary approaches, and using innovative educational technologies that contribute to the development of professional identity and social responsibility of the specialist.

The proposed model of training future social workers is adaptive, ensures the systematic and consistent professional development of higher education students, and meets contemporary requirements of the social sphere. The article may be useful for academic and teaching staff, higher education students, and social work practitioners interested in implementing practice-oriented models of professional training for social workers.

Keywords: structural and functional model, praxeological approach, professional training, future social workers, professional competence, educational process.

Вступ / Introduction. Сучасний етап розвитку системи вищої освіти та соціальної сфери характеризується зростанням вимог до якості професійної підготовки майбутніх соціальних працівників, здатних ефективно здійснювати соціальну, консультативну, посередницьку та реабілітаційну діяльність у складних умовах державотворення. У цьому контексті відбувається переорієнтація цілепокладання професійної освіти з трансляції знань на формування професійної компетентності, що охоплює готовність до результативної діяльності, прийняття відповідальних рішень та рефлексивного аналізу власної практики.

Компетентнісна парадигма, стандартизація соціальних послуг і цифровізація соціальної роботи зумовлюють необхідність використання науково обґрунтованих моделей професійної підготовки, які забезпечують цілісність, системність і керованість освітнього процесу. Однією з таких є структурно-функціональна модель, що дає змогу відобразити логіку професійного становлення майбутнього соціального працівника через взаємозв'язок цільових орієнтирів, змісту, педагогічних умов, форм і результатів підготовки.

Структурно-функціональна модель підготовки майбутніх соціальних працівників, репрезентує професійну підготовку як організовану систему ефективних дій, спрямованих на досягнення соціально значущого результату. Праксеологічний підхід акцентує увагу на доцільності, результативності та оптимальності професійної діяльності, що є методологічно значущим для соціальної роботи як практико-орієнтованої галузі.

Аналіз наукових джерел засвідчує, що проблематика професійної підготовки соціальних працівників ґрунтовно представлена у працях вітчизняних і зарубіжних учених. Концептуальні засади соціальної роботи та професійної освіти розкрито у дослідженнях А. Капської, О. Безпалько, Т. Семигіної, Л. Романовської та ін. Питання формування професійної компетентності майбутніх соціальних працівників досліджували Л. Міщик, І. Козубовська, О. Карпенко, Н. Кабаченко та ін. Значний внесок у розроблення системного, діяльнісного та компетентнісного підходів до професійної підготовки фахівців соціальної сфери зробили В. Андрущенко, І. Зязюн, Н. Ничкало та ін.

Проблеми ефективності професійної діяльності, рефлексії та оптимізації освітніх і соціальних процесів висвітлено у працях Г. Балла, О. Вознюка, О. Дубасенюк, які обґрунтовують доцільність використання структурно-функціонального підходу професійної підготовки фахівців професій типу людина-людина.

Узагальнення зазначених наукових позицій створює теоретико-методологічне підґрунтя для розроблення структурно-функціональної моделі підготовки майбутніх соціальних працівників, у якій ключовими орієнтирами виступають ефективність, соціальна доцільність, результативність і рефлексивність професійних дій.

Мета та завдання / Aim and Tasks. Метою дослідження є всебічний аналіз моделі підготовки майбутніх соціальних працівників, з акцентом на виявленні її змістових, організаційних і технологічних компонентів, що забезпечують формування готовності здобувачів вищої освіти до ефективної, результативної та професійно відповідальної діяльності у сфері соціальної роботи.

Результати / Results. Структурно-функціональна модель підготовки майбутніх соціальних працівників постає як цілісно вибудований теоретико-методологічний конструкт, що відображає логіку, структуру та функціональні взаємозв'язки ключових складників професійної підготовки фахівців соціальної сфери. Вона забезпечує інтеграцію структурних елементів освітнього процесу, спрямованих на результативне формування фахової компетентності майбутніх соціальних працівників.

Важливим для даного дослідження є усвідомлення того, що реалізація наукових принципів побудови моделі орієнтує освітню діяльність на досягнення практично значущих результатів, їх вимірюваність та наукову обґрунтованість. У структурі моделі поєднуються базові теоретичні положення та прикладні механізми їх реалізації, що зумовлює її практико-орієнтований характер. Аналіз запропонованої моделі з позицій наукової рефлексії дає змогу виявити її потенціал у вдосконаленні змісту, форм і технологій професійної підготовки соціальних працівників.

У професійній підготовці соціальних працівників моделювання виступає як метод опису та проектування освітнього процесу, що дозволяє представити систему підготовки як графічно упорядковану сукупність елементів, пов'язаних між собою та спрямованих на формування професійних компетентностей. Так, у структурно-функціональній моделі підготовки майбутніх фахівців із соціальної роботи підкреслюється, що «модель професійної підготовки ... розглядається як графічно представлена система підготовки фахівця, яку можна коригувати і вдосконалювати залежно від змін умов і вимог суспільства» (Чернета С., 2021).

У рамках професійної підготовки важливо забезпечити взаємозв'язок між теоретичними знаннями та практичною діяльністю. Як зазначається в дослідженні, «побудова моделі підготовки майбутніх фахівців із соціальної роботи ... має базуватися на використанні загальних принципів моделювання та принципів професійної підготовки фахівців із соціальної роботи» (Чернета С., 2021) з орієнтацією на формування готовності до надання соціальних послуг у громаді.

Ці ідеї узгоджуються із поглядами на важливість практико-орієнтованої підготовки фахівців соціальної сфери, де формування компетентностей, зокрема готовності до практичної соціальної роботи, розглядається як центральний результат системи підготовки. Як показано в іншому дослідженні, підготовка майбутніх соціальних працівників до волонтерської діяльності в закладах вищої освіти потребує «забезпечення балансу між теоретичною підготовкою та практичними вміннями, що сприяє підвищенню їх компетентності в реальних професійних ситуаціях» (Чернета С., 2021).

Таким чином, структурно-функціональна модель підготовки майбутніх соціальних працівників виступає як організаційно впорядкована система, що інтегрує теоретичні знання, практичні дії, комунікативні та рефлексивні компетентності. Вона забезпечує системність, адаптивність і результативність підготовки фахівців соціальної сфери, відповідаючи сучасним вимогам професійної діяльності та освітньої практики.

Сучасні підходи до модернізації професійної підготовки майбутніх соціальних працівників ґрунтуються на принципах наукової обґрунтованості освітніх процесів, що передбачає використання перевірених теоретико-методичних рішень і педагогічних технологій, орієнтованих на формування професійної компетентності та готовності до практичної діяльності. Дослідження в галузі соціальної роботи засвідчують, що ефективність підготовки майбутніх фахівців значною мірою залежить від застосування структурованих моделей організації освітнього процесу, які узгоджуються з логікою побудови професійних компетентностей (Слозанська Г., 2018). У цьому контексті структурно-функціональна модель підготовки, виступає ефективним інструментом оптимізації цього процесу, забезпечуючи раціональне поєднання змістових, технологічних та діяльнісних компонентів професійної підготовки (Ridkodubaska H. et al., 2020).

Індивідуальний розвиток особистості майбутнього соціального працівника є ключовим елементом у системі професійної підготовки. Саме інтеграція когнітивних, комунікативних та діяльнісних компонентів створює основу для ефективної професійної адаптації студента до майбутньої професійної діяльності (Лігоцький А., 2019). Важливою складовою цього процесу є розвиток здатності до рефлексії та саморегуляції, що забезпечує здобувачам освіти можливість усвідомлено коригувати власну практичну діяльність.

Застосування інтерактивних, проблемно-орієнтованих та практико-орієнтованих технологій навчання сприяє розвитку професійної готовності студентів до міжособистісної взаємодії, критичного аналізу власних дій та дій інших учасників процесу соціальної допомоги (Slozanska Н., 2018). Цей підхід дозволяє не лише засвоїти теоретичні знання, а й опанувати механізми професійного мислення, що є важливою складовою компетентнісної підготовки. Ефективна підготовка майбутніх соціальних працівників передбачає комплексне поєднання когнітивного, діяльнісного та рефлексивного компонентів професійної компетентності. Навчальні технології мають забезпечувати розвиток здатності до аналітичного мислення, оцінювання соціальних ризиків і прогнозування результатів допомоги.

Важливим аспектом є формування здатності до міждисциплінарного підходу у вирішенні соціальних проблем та комплексного застосування знань з психології, соціології, педагогіки і права. Підготовка фахівців передбачає розвиток емоційної компетентності, здатності до емпатії та конструктивного вирішення конфліктів у професійних ситуаціях. Інтеграція цифрових ресурсів та інформаційних технологій у навчальний процес дозволяє моделювати реальні соціальні ситуації та оцінювати ефективність прийнятих рішень. Системний підхід забезпечує гармонійний розвиток професійних і особистісних якостей студентів, підвищуючи їхню здатність до саморегуляції та професійного самовдосконалення. Професійна підготовка включає формування навичок управління соціальними процесами, організації командної роботи та ефективної взаємодії з клієнтами. Акцент на діяльнісно-орієнтоване навчання дозволяє студентам відпрацьовувати алгоритми професійних дій і оцінювати їх результативність у безпечних навчальних моделях. Крім того, важливо формувати у майбутніх соціальних працівників здатність до критичного аналізу соціальних нормативів і практик для адаптації до змінних соціальних умов. Структурно-функціональна модель професійної підготовки майбутніх соціальних працівників передбачає інтеграцію кількох взаємопов'язаних блоків: концептуального, технологічного, діяльнісного та результативного. Концептуальний блок визначає ціль, зміст і принципи підготовки, технологічний – форми, методи й технології навчальної діяльності, діяльнісний – практичну реалізацію навчального змісту, а результативний – оцінювання сформованості професійних компетентностей (Slozanska Н., 2018).

Така побудова забезпечує системність, послідовність і результативність підготовки майбутніх соціальних працівників відповідно до сучасних вимог соціального середовища та професійної практики. В окремих концептуальних розробках наголошується на необхідності поєднання міждисциплінарних знань, здатності до аналізу соціальних проблем та практичної компетентності, що підсилює адаптивність випускників до різних форм соціального супроводу (Сайко Н., Бацман О., 2023).

Отже, структурно-функціональна модель виступає як цілісна система, що інтегрує теоретичні знання, практичні дії, комунікативні та рефлексивні компетентності, забезпечуючи підготовку майбутніх соціальних працівників до ефективної професійної діяльності в умовах відкритого соціального середовища.

Відповідно праксеологічного підходу стратегічні завдання моделі професійної підготовки вибудовуються за логікою «обґрунтування – дія – удосконалення», що передбачає: формування фахової компетентності майбутнього соціального працівника в процесі теоретичної підготовки до професійної діяльності; розвиток практичних та організаційних навичок у межах операційно-практичної підготовки, спрямованої на застосування теоретичних знань у реальних соціальних та педагогічних ситуаціях; формування психолого-педагогічної готовності до організації взаємодії з клієнтами, регуляції соціально-комунікативних процесів та ведення професійного дискурсу. Стратегічний блок моделі спирається на принципи науковості, професійної спрямованості, індивідуалізації, варіативності, інтегративності та інноваційності. Він відтворює праксеологічну логіку закономірностей соціально-педагогічної діяльності, забезпечуючи послідовність, результативність та технологічність формування професійних компетентностей майбутніх соціальних працівників.

Концептуально-методологічний блок моделі представлений зовнішніми регуляторами, що визначають зміст, форми, методи та педагогічні умови формування професійної компетентності (див. рис. 1). У межах праксеологічного підходу ці регулятори визначають організацію діяльності студентів, ефективність виконання професійних дій та досягнення оптимальних результатів.

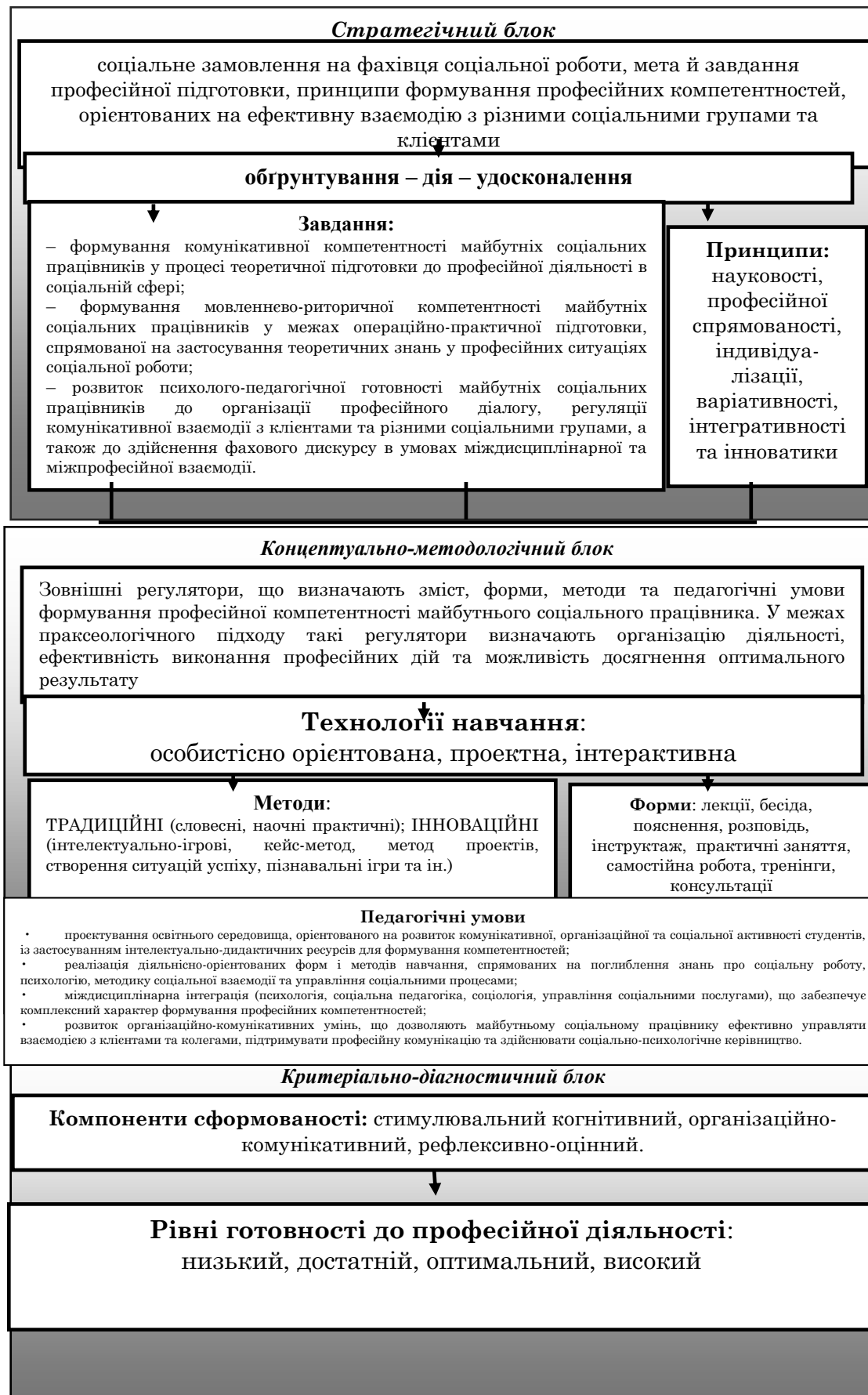

Рис. 1 Структурно-функціональна модель підготовки майбутніх соціальних працівників

До педагогічних умов підготовки майбутніх соціальних працівників належать: проектування освітнього середовища, орієнтованого на розвиток комунікативної, організаційної та соціальної активності студентів, із застосуванням інтелектуально-дидактичних ресурсів для формування компетентностей; реалізація діяльнісно-орієнтованих форм і методів навчання, спрямованих на поглиблення знань про соціальну роботу, психологію, методiku соціальної взаємодії та управління соціальними процесами; міждисциплінарна інтеграція (психологія, соціальна педагогіка, соціологія, управління соціальними послугами), що забезпечує комплексний характер формування професійних компетентностей; розвиток організаційно-комунікативних умінь, що дозволяють майбутньому соціальному працівнику ефективно управляти взаємодією з клієнтами та колегами, підтримувати професійну комунікацію та здійснювати соціально-психологічне керівництво.

У процесі підготовки використано традиційні та інноваційні форми освітньої діяльності. Традиційні форми включали лекції, семінари, практичні заняття, аналіз кейсів, консультації та самостійну роботу студентів. Інноваційні методи охоплювали моделювання професійних ситуацій, кейс-методи, симуляційні вправи, тренінги з соціальної комунікації, техніки коучингу, медіації конфліктів і розвиток практичних навичок взаємодії у соціальному середовищі.

Самостійна робота студентів охоплювала підготовку аналітичних та практичних матеріалів: створення звітів з проходження практики та оформлення рефератів, розробку кейсів, планів соціальних інтервенцій, аналіз соціальних ситуацій, підготовку проектів з соціальної роботи, участь у тренінгах та навчальних симуляціях професійної взаємодії.

Оцінювання результатів здійснювалося через багаторівневий контроль: вхідний, поточний, проміжний, підсумковий та відтермінований, що відповідає праксеологічній логіці «оцінка – корекція – результат» (Слозанська Г., 2018). Використовувалися педагогічні ситуації, тестові та творчі завдання, аналіз практичних кейсів, створення проектів соціальних програм, моделювання професійних сценаріїв та формування портфоліо.

У результаті розробки концептуально-методологічного блоку акцент робився на формуванні таких професійних якостей майбутнього соціального працівника, як емпатійність, толерантність, комунікативна культура, аналітичність, здатність до міжособистісної взаємодії, критичне мислення та професійна рефлексія.

Критеріально-діагностичний блок передбачав внутрішні регулятори професійної готовності та комунікативної компетентності майбутнього фахівця. Він містить систему компонентів, критеріїв, показників і рівнів сформованості компетентностей (низький, достатній, оптимальний, високий), відповідно до праксеологічного підходу до оцінювання ефективності діяльності (Ridkodubskaja H. et al., 2020).

До компонентів формування належать:

- стимулювальний компонент, який забезпечує розвиток мотивації до професійної діяльності, зацікавленості у соціально-педагогічному дискурсі, прагнення до самовдосконалення та застосування психолого-педагогічних технологій у практичних умовах. Він виступає рушійним механізмом, що спрямовує діяльність студента на ефективну взаємодію та соціально значущу діяльність;

- когнітивний компонент, що забезпечує засвоєння системи знань з соціальної роботи, психології, соціології, управління соціальними послугами та професійних стандартів. Включає знання про структуру соціальних процесів, закономірності взаємодії клієнта і фахівця, технології соціальної підтримки та соціального супроводу;

- організаційно-комунікативний компонент, що відображає здатність застосовувати знання та вміння у практичних ситуаціях професійної взаємодії: моделювати соціальні ситуації, керувати груповою роботою, проводити консультації, аналізувати поведінку клієнтів, створювати сприятливий соціальний клімат. Включає гнучкість, спостережливість, організаторські здібності та стійкість до соціально-комунікативних викликів;

- рефлексивно-оцінний компонент, що полягає у здатності до самоаналізу професійної діяльності, оцінювання її результативності та застосування засобів самокорекції та вдосконалення. Забезпечує усвідомлення ефективності власних дій та відповідності професійним стандартам.

Висновки / Conclusions. Професійна діяльність майбутніх соціальних працівників у сучасних умовах характеризується високою складністю, динамічністю та відповідальністю. Підготовка студентів спрямовується на розвиток ключових компетентностей, серед яких особливе значення має комунікативна компетентність, що забезпечує результативну взаємодію з клієнтами, колегами та соціальними інститутами. Формування цієї компетентності передбачає інтеграцію когнітивних, психологічних, емоційно-вольових та соціально-етичних аспектів особистості фахівця. Комунікативні навички становлять основу професійної майстерності та визначають рівень готовності до реалізації соціально-педагогічної діяльності на високому рівні.

Поєднання теоретичних знань, практичних умінь та особистісних характеристик дозволяє

соціальним працівникам створювати сприятливе соціальне середовище, стимулювати розвиток клієнтів і застосовувати індивідуальні підходи у практичній діяльності. Фахівці з високим рівнем комунікативної компетентності здатні ефективно вирішувати соціально-педагогічні ситуації, налагоджувати міжособистісні контакти на основі довіри та поваги, а також постійно підвищувати свою професійну кваліфікацію.

Перспективним напрямом вважається впровадження комплексних педагогічних впливів, що сприяють розвитку комунікативної компетентності у процесі професійної підготовки, із застосуванням активних методів навчання, інтерактивних технологій та міждисциплінарних підходів.

Список використаних джерел і літератури:

Лігоцький, А. (2019). Особливості психологічної підготовки майбутніх соціальних працівників до професійної діяльності. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Психологія*, 1 (10), 64–67. [in Ukrainian]

Сайко, Н., & Бацман, О. (2023). Модель підготовки майбутніх соціальних працівників до соціально-реабілітаційного процесу. *Духовність особистості: методологія, теорія і практика*, 2 (106), 145–154. [in Ukrainian]

Слозанська, Г. (2018). Моделювання професійної діяльності у підготовці майбутніх соціальних працівників у ЗВО до роботи у територіальній громаді. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: «Педагогіка. Соціальна робота»*, 2 (43), 255–259. Взято з <https://doi.org/10.24144/2524-0609.2018.43.255-259> [in Ukrainian]

Чернета, С. (2021). Модель професійної підготовки майбутніх фахівців із соціальної роботи до надання соціальних послуг. *Humanitas*, 4. Взято з <https://doi.org/10.32782/humanitas/2021.4.9> [in Ukrainian]

Ridkodubska, H. A., Romanyshyna, O. Ya., Karabin, O. Y., Kazakova, N. V., & Tarasenko, H. S. (2020). Pedagogical Training System of Future Social Workers in Ukraine: Experimental Study. *International Journal of Learning, Teaching and Educational Research*, 19 (5), 245–259. Retrieved from <https://www.ijlter.org/index.php/ijlter/article/view/2194/pdf>. [in English]

References:

Lihotskyi, A. (2019). Osoblyvosti psykholohichnoi pidhotovky maibutnikh sotsialnykh pratsivnykiv do profesiinoi diialnosti [Features of Psychological Training of Future Social Workers for Professional Activity]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Psykholohiia – Bulletin of Taras Shevchenko National University of Kyiv. Psychology*, 1 (10), 64–67. [in Ukrainian]

Saiko, N., & Batsman, O. (2023). Model pidhotovky maibutnikh sotsialnykh pratsivnykiv do sotsialno reabilitatsiinoho protsesu [Model of Training Future Social Workers for the Social Rehabilitation Process]. *Dukhovnist osobystosti: metodolohiia, teoriia i praktyka – Spirituality of Personality: Methodology, Theory and Practice*, 2 (106), 145–154. [in Ukrainian]

Slozanska, H. (2018). Modeliuvannia profesiinoi diialnosti u pidhotovtsi maibutnikh sotsialnykh pratsivnykiv u ZVO do roboty u terytorialnii hromadi [Modeling Professional Activity in the Training of Future Social Workers in Higher Education Institutions for Work in a Territorial Community]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu. Serii: «Pedagogika. Sotsialna robota» – Scientific Bulletin of Uzhhorod University. Series: Pedagogy. Social Work*, 2 (43), 255–259. Retrieved from <https://doi.org/10.24144/2524-0609.2018.43.255-259> [in Ukrainian]

Cherneta, S. (2021). Model profesiinoi pidhotovky maibutnikh fakhivtsiv iz sotsialnoi roboty do nadannia sotsialnykh posluh [Model of Professional Training of Future Social Work Specialists for the Provision of Social Services]. *Humanitas*, 4. Retrieved from <https://doi.org/10.32782/humanitas/2021.4.9> [in Ukrainian]

Ridkodubska, H. A., Romanyshyna, O. Ya., Karabin, O. Y., Kazakova, N. V., & Tarasenko, H. S. (2020). Pedagogical Training System of Future Social Workers in Ukraine: Experimental Study. *International Journal of Learning, Teaching and Educational Research*, 19 (5), 245–259. Retrieved from <https://www.ijlter.org/index.php/ijlter/article/view/2194/pdf>. [in English]

Дата надходження статті: «05» листопада 2025 р.

Стаття прийнята до друку: «02» грудня 2025 р.

Рідкодубська Ганна – професор кафедри соціальної роботи і соціальної педагогіки Хмельницького національного університету, доктор педагогічних наук, професор

Ridkodubska Hanna – Professor of the Department of Social Work and Social Pedagogy of Khmelnytskyi National University, Doctor of Pedagogical Sciences, Professor

Ця стаття поширюється на умовах ліцензії

Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International
(CC BY-NC-SA 4.0)

Цитуйте цю статтю як:

Cite this article as:

Рідкодубська, Г. (2025). Модель професійної підготовки майбутніх соціальних працівників. *Педагогічний дискурс*, 38, 72–78. doi: [10.31475/ped.dys.2025.38.10](https://doi.org/10.31475/ped.dys.2025.38.10).

Ridkodubska, H. (2025). A Model for the Professional Training of Future Social Workers. *Pedagogical Discourse*, 38, 72–78. doi: [10.31475/ped.dys.2025.38.10](https://doi.org/10.31475/ped.dys.2025.38.10).